

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ می ۲۰۱۹

"آب زور سربالا می رود!"

یکشنبه- ۰۵ جوزا ۱۳۹۸ - کابل: از مهمترین اخبار جدید امروز، برگزاری دومین مجلس به اصطلاح بین الافغانی به تاریخ ۲۷ می یعنی فردا در مسکو است. یادداشت امروز را به بحث در همین مورد و قرینه تاریخی آن اختصاص می دهیم:

۱- بر مبنای مطالعات تاریخی روابط روسیه- شوروی سوسیالیستی، سوسیال امپریالیسم روس و روسیه با افغانستان همان طور که از تغییر عنوان پیداست، از لحاظ ماهیت و محتوا نیز با یک دیگر متفاوت می باشد. من در اینجا صرف به عنوان کردن موضوع اکتفاء نموده، همینقدر می افزایم:

روسها که بعد از فتح و اشغال امارت نشین های آسیای میانه، سرانجام هزاران کیلومتر فاصله مکانی را با کشور ما از بین برده در ربع چهارم قرن ۱۹ با ما همسایه گردیدند، تاجائی که از متون تاریخ سیاسی منطقه بر می آید از آغاز قرن ۱۹ یعنی بعد از دومین پلان حمله ناپلیون به هندوستان که قرار بود با همکاری روسها صورت گیرد، افغانستان برای شان اهمیت یافت، در تمام سالهای قرن ۱۹ دارای روابط فریبکارانه با زعمای آنوقت افغانستان بود. نقطه پایان آن روابط فریبکارانه، پیروزی انقلاب اکتوبر بود. دولت جوان شوروی آنروز با حرکت از اصل "سیاست خارجی ادامه و بازتاب سیاست داخلی یک کشور است" با نفی سیاست ضد ملی و ضد انقلابی روسیه تزاری در داخل، مبنای یک سیاست انسانی را در خارج از مرز هایش بنیان گذاشت. به همین اساس در ۲۷ می ۱۹۱۹ حتی قبل از این که افغانستان قادر شده باشد با پیروزی بر استعمار انگلیس، استقلالش را اعلام دارد، بنای روابط مستقل توأم با احترام متقابل و پذیرش پنج اصل همزیستی مسالمت آمیز لنینی، روابطی را با افغانستان قایم نمود. روابطی که الی ۱۹۵۳ ادامه یافته، از نخستین روز پیروزی کودتای خروشچف به بعد روز تا روز ماهیت آن تغییر یافت تا سرانجام با اشغال افغانستان و کشتار خلق ما بر تمام دستاوردهای انسانی محصول پنج اصل همزیستیمسالت آمیز لنینی، نقطه پایان گذاشت.

۲- انتخاب تاریخ، ۲۷ می جهت جلسه بین الافغانی از طرف روسها به هر دلیلی که صورت گرفته باشد، در اصل خاک زدن به چشم مردم افغانستان و ترویج یک مغالطه آشکار می باشد. زیرا به گواهی تاریخ روابطی که در ۲۷ می ۱۹۱۹ بین افغانستان و شوروی آنروز آغاز یافت، در نفس خود نفی روابط غارتگرانه و تجاوزگرانه تزاریسم

را با خود حمل می نمود، در حالی که روابط امروز روسیه ۱۸۰ درجه مقابل آن سیاست قرار داشته، روسها با تدویر چنین کنفرانسهائی، عملاً حضور استعماری خویش را در افغانستان اعلام می دارند.

۳- وقتی کنفرانس اول مسکو بین نمایندگان طالب و جمعی از وطنفروشان وابسته به امپریالیسم غرب برگزار گردید و دولت دست نشاندۀ کابل از شرکت در آن ابا و ورزید و آن را تحریم نمود، همه شاهد بودیم که دو تلاش دیگر نیز در عین موضوع صورت گرفت. یکی کنفرانسی با همین ماهیت در امارات و عربستان سعودی و دیگری در قطر. با زهم همه شاهد بودیم که آن دو کنفرانس به وسیله طرف های متخاصم طالب و دولت دست نشاندۀ تخریب شده صورت نگرفت، تا این که امروز روسها باز هم می خواهند بر سینۀ "غنی احمدزی" پای گذاشته، باز هم با تدویر چنان کنفرانسی در مسکو در حقیقت بستر تبلیغی مساعدی برای مخالفان "غنی احمدزی" فراهم بسازد.

۴- هر چند هویت افراد شرکت کننده در این کنفرانس کاملاً روشن نیست تا در پرتو شرکت افراد بتوان روند حرکت درونی کنفرانس را به بحث گرفت و ما تنها می دانیم که "کرزی" در آن شرکت می ورزد و "غنی احمدزی" از زبان "شینکی کروخیل" یکی از افراد نزدیک به شخص "غنی احمدزی" با آن مخالفت ورزیده است، با آنهم می شود حدس زد که این کنفرانس هم بستر مساعد تبلیغاتی برای طالب و مخالفان "غنی احمدزی" فراهم خواهد نمود. اما هیچ یک از طرفین متخاصم، جرأت نکرده اند تا آن را تخریب نموده مانع برگزاری آن گردند. امری که صدق ضرب المثلی را که عنوان انتخاب شده می رساند.

دیده شود چه می شود!!